

ARCHITECT 14

Revue for the presentation
of Czech and Slovak architecture

Revue pro prezentaci české
a slovenské architektury

01

02

03

04

Tři odlišné přístupy k designu a jeho inspiraci demonstrují tři rozdílné projekty, které relativizují současný design a nechávají ho komunikovat s odkazem modernistické architektury.

HILOS INVISIBLES

Mezinárodně neznámá tvorba uruguayského modernistického architekta Julia Vilamajó Echenize. Fogale zde strávil několik týdnů. Zaměřil se především na život a tvorbu této méně známé postavy moderní architektury, prohledal jeho archiv a navštívil některé z jeho výjimečných staveb, které stáhl za svého relativně krátkého života v Uruguayi postavil. Vilamajó byl od dvacátých let minulého století jedním z pionýrů moderní architektury v zemi a pod vlivem jeho slavných zahraničních kolegů, jako byli Le Corbusier, Oscar Niemeyer nebo Frank Lloyd Wright, rozvíjel od té doby svou vlastní velmi specifickou variantu jihoamerického modernismu. Se svými vzory se nakonec Vilamajó setkal na konci života, když s nimi krátce spolupracoval na stavbě budovy OSN v New Yorku.

Matteo Fogale, který ještě donedávna působil v tvůrčím duu s Letitií De Alegri, se loni vydal zpět do země, z které původně pochází, aby se nechal inspirovat dědictvím lokální modernistické architektury a posunul ji ve spolupráci se sedmi místními designérskými studii do současnosti. Fogale se narodil ve městě Punta del Este, malém přímořském městečku nedaleko hlavního města Uruguaye Montevideo. Svě dětství ale prožil v Itálii a dnes působí v Londýně, kde se stal jedním z nadějných talentů nastupující generace produktových designérů. V poslední době na sebe upozornil například vizuálně působivou instalací v muzeu Victoria & Albert nebo kolekcí nábytku vyrobenou z džinoviny. Letos dostal možnost odletět do

Montevidea a zúčastnit se rezidenčního projektu v bývalém domě a studiu uruguayského architekta Julia Vilamajó Echenize. Fogale zde strávil několik týdnů. Zaměřil se především na život a tvorbu této méně známé postavy moderní architektury, prohledal jeho archiv a navštívil některé z jeho výjimečných staveb, které stáhl za svého relativně krátkého života v Uruguayi postavil. Vilamajó byl od dvacátých let minulého století jedním z pionýrů moderní architektury v zemi a pod vlivem jeho slavných zahraničních kolegů, jako byli Le Corbusier, Oscar Niemeyer nebo Frank Lloyd Wright, rozvíjel od té doby svou vlastní velmi specifickou variantu jihoamerického modernismu. Se svými vzory se nakonec Vilamajó setkal na konci života, když s nimi krátce spolupracoval na stavbě budovy OSN v New Yorku.

Nejvýraznějším příkladem jeho stylu je jeho vlastní dům, který dokončil v roce 1930. Ten se v roce 2012 stal muzeem a jeho interiéry byly otevřeny veřejnosti a také speciálnímu rezidenčnímu programu pro umělce a designéry z celého světa. Ti pak mohou tvořit v jeho prostorách

05

06

07

08

09

01 Křeslo Tutura podle návrhu Caroliny Palombo Pirtz a Mattea Fogaleho.

02 Toaletní stolek a komoda Americana je dílem Mattea Fogaleho a studia Muar.

03 Archivní fotografie exteriéru domu Julia Vilamajó.

04 Původní design interiéru domu snoubil art deco s modernou.

05 Svítidla Medlanera od Studio Claro a Mattea Fogaleho.

06 Expozice výstavy Hilos Invisibles v galerii Aram v Londýně.

07 Aktuální podoba obytné haly v domě Julia Vilamajó.

08 Nízké stolky MCV vznikly ve spolupráci Fogaleho s Rafaelem Antiou.

09 Calouněná lavička Plinto podle návrhu Studia Dalzo a Mattea Fogaleho.

s velmi originální koncepcí moderní architektury, která se v tvorbě Julia Vilamajó propojuje s eklektickou inspirací historickými styly i mimoevropskými kulturami. Vilamajó cestoval na počátku dvacátých let do Evropy a severní Afriky a studoval arabskou architekturu. Její vlivy se otiskly také v jeho vlastním domě. Architekt nikdy nezanavřel na ornament a vytvořil překvapivý projekt, ve kterém se radikální prostorová koncepce propojuje s citlivými dekorativními detaily, sofistikovaným vestavěným nábytkem s vlivy art deco a velkorysostí otevřeného interiéru.

A právě nábytek Julia Vilamajó se stal inspirací pro Fogaleho, který chtěl objevit a zpracovat méně známou kapitolu architekturní tvorby, který následně postavil ve své zemi několik výrazných projektů, včetně brutalisticky vyhlížející fakulty inženýrství nebo organického hotelu El Mirador. Fogale se ponořil do archivů kreseb a technických výkresů Vilamajóva truhláře a našel několik působivých detailů, které později posloužily jako přímé inspirace pro jednotlivé kusy nové nábytkářské kolekce.

Na ni spolupracoval Fogale se sedmi vybranými designérskými studii. Vzniklo sedm sérií objektů či solitérů, včetně mramorových svítidel, zrcadlového baru, kožené polstrované lavičky nebo vyplétaného křesla. Všechny návrhy nejenom, že následují konkrétní kresby, ale zároveň se nechávají inspirovat senzibilitou Vilamajóvy tvorby, materiály, které používal, a řemeslnými zkušenostmi lokálních řemeslníků. Mezi designéry, kteří na projektu spolupracovali, byli Menini-Nicola, Rafael Antia, Claudio Sibille, Estudio Diario, Carolina Palombo Piriz, Muar a Estudio Claro.

Fogale představuje výsledky v kontextuální instalaci v prostorách galerie Aram. Kromě nábytku prezentuje také historické archivní materiály, včetně fotografií, skic a dobových magazinů. Odkrývá tak sofistikovaným kreativním způsobem zapomenutou tvorbu slavného uruguayského architekta. Skrze tvorbu současné mladé generace uruguayských návrhářů ožívá život a dílo jednoho z velmi originálních představitelů regionálního modernismu.